

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

Nr. GVO/ 2020 /02 / ... / 15 januari 2020

Inzake : ...,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verzoekende partij

Tegen : ...,
 vertegenwoordigd door ...,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 13 november 2020 tekent ... namens ... beroep aan tegen de beslissing van 27 oktober 2020 van de tuchtcommissie van de VZW ... waarbij ... de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is een vastbenoemd personeelslid en tewerkgesteld aan het

Met een ter post aangetekende zending van 24 september 2019 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat een tuchtonderzoek wordt opgestart. Deze beslissing is gebaseerd op het feit dat de raad kennis heeft gekregen van een politioneel onderzoek, waarin beschuldigingen t.a.v. hem werden geuit m.b.t. fysiek grensoverschrijdend gedrag t.a.v. één of meerdere leerlingen van de ... , buiten schoolverband.

Met een ter post aangetekende zending van 25 september 2019 wordt aan verzoekende partij de beslissing van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid meegedeeld en wordt verzoekende partij uitgenodigd voor verhoor. Verzoekende partij wordt gehoord op 5 november 2019.

Met een ter post aangetekende zending van 12 november 2019 wordt aan verzoekende partij de beslissing van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid meegedeeld.

Met een ter post aangetekende zending van 2 december 2019 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid.

De kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs bevestigt in haar beslissing van 15 januari 2020 de beslissing van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid.

Met een ter post aangetekende zending van 14 september 2020 wordt verzoekende partij opgeroepen voor een tuchtverhoor. Volgende feiten worden ten laste gelegd:

“Overtreding van de artikelen 9, 11 en 15 van het Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding.

Overtreding van de artikelen 372, 376 en 377 van het Strafwetboek inzake aanranding van een minderjarige door een persoon misbruik makend van zijn gezag.

En dit grensoverschrijdend gedrag t.a.v. een leerlinge van ..., die op het ogenblik van de feiten geen 15 jaar oud was. Deze feiten hebben zich voorgedaan buiten schoolverband, in het kader van remediëring, uitgeoefend binnen de activiteiten van het privébedrijf ..., in de loop van de schooljaren, voorafgaand aan het schooljaar 201-2020. Ze blijken uit:

- het strafdossier t.a.v. ..., vrijgegeven door ..., Substituut-procureur des Konings, aan de raadsman van VZW ... op 15-11-2019 (aanvankelijke akte ...)

- beslissing tot Pretoriaanse probatie t.a.v. ... door het Parket van de Procureur de Konings te ... dd 15-10-2019.”

Met een ter post aangetekende zending van 19 oktober 2020 wordt verzoekende partij, na uitstel, opgeroepen voor een tuchtverhoor.

Met een ter post aangetekende zending van 27 oktober 2020 wordt aan verzoekende partij de beslissing met de tuchtsanctie van het ontslag meegedeeld.

2. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende zending van 18 november 2020 worden de partijen verwittigd van de lopende beroepsprocedure.

Met een ter post aangetekende zending van 7 december 2020 worden de partijen verwittigd van de zittingsdatum.

Met een e-mail van 1 december 2020 maakt de raadsman van verwerende partij het administratief dossier over.

Met een ter post aangetekende zending van 31 december 2020 maakt de raadsman van verwerende partij een verweerschrift over.

Met een e-mail van 8 januari 2021 maakt de raadsman van verwerende partij een bijkomend stuk over (conclusie raadkamer).

Ter zitting legt verzoekende partij, met akkoord van verwerende partij, bijkomende stukken over.

Er worden geen leden van de kamer gewraakt.

Er worden geen getuigen gehoord.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Het beroep tegen de beslissing van 12 november 2019 is binnen de reglementair voorgeschreven termijn ingediend. Het voldoet aan de overige ontvankelijkheidsvereisten.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het eventueel niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. de tuchtcommissie van de raad van bestuur) van de voorschriften die betrekking hebben op de tucht en preventieve schorsing, doet de kamer van beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

4.2. De kamer van beroep herinnert eraan dat door het devolutief karakter van het beroep, de zaak in haar geheel door de kamer opnieuw wordt onderzocht en dat de eventuele gebreken in de procedure die de tuchtoverheid zelf heeft begaan, kunnen worden rechtgezet of hersteld in de procedure voor de kamer van beroep, behalve wat de regels betreft m.b.t. de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

4.3. De kamer van beroep ziet geen andere redenen om te besluiten dat de bestreden tuchtbeslissing tot stand is gekomen met schending van de bepalingen die het opleggen van de tuchtstraffen regelen noch van bepalingen die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven of waardoor de beslissingen als niet bestaande moet worden beschouwd.

5. Beoordeling door de kamer van beroep

5.1. De kamer van beroep noteert vooreerst dat er tussen de raadslieden betwisting ontstaan is over de ontwikkelingen binnen de strafrechtelijke procedure, in het bijzonder betreffende de burgerlijke partijstelling van de inrichtende macht en het gevolg dat daaraan werd gegeven. Die discussie doet in deze tuchtzaak evenwel weinig ter zake, temeer daar de kamer van beroep niet inziet hoe de rechten van verdediging van het personeelslid daardoor geschaad zouden zijn. In dit dossier ligt namelijk een tuchtrechtelijke inbreuk voor (een seksuele relatie aangaan met een

leerlinge van de school die de leeftijd van 16 jaar nog niet bereikt heeft). Die feiten werden (en worden nog steeds) toegegeven door het personeelslid, zodat het bewijs ervan vaststaat, ongeacht het verloop van de strafrechtelijke procedure en de ontwikkelingen daarin.

5.2. Dat de feiten een zware tekortkoming aan de deontologische plicht van het personeelslid uitmaken, staat voor de kamer van beroep buiten kijf, opnieuw zonder dat het verloop van de strafprocedure dienaangaande doorslaggevend is.

Een leerkracht behoort geen relatie te starten met een leerlinge van zijn school, zeker niet wanneer zij de leeftijd van 16 jaar nog niet bereikt heeft, zeker niet wanneer die relatie seksueel is, zeker niet wanneer de leerlinge zich in een kwetsbare situatie bevindt (nood aan individuele ondersteuning van het personeelslid in kwestie).

Dat de tuchtrechtelijke norm (in het bijzonder art. 9 en 11 van het Rechtspositiedecreet) daarmee overschreden wordt, lijdt geen enkele twijfel.

Het personeelslid roept het consensuele karakter van de relatie in ter verdediging. Voor deze tuchtrechtelijke beoordeling is dat voor de kamer van beroep evenwel geen doorslaggevend gegeven. Het personeelslid had moeten beseffen dat een seksuele relatie met een vijftienjarige leerlinge sowieso niet conform zijn deontologische verplichtingen is. Dat is geen correct gedrag. Het vertrouwen van het publiek in het onderwijs komt daardoor begrijpelijkerwijze in het gedrang. Ouders dienen hun minderjarige kinderen met volle vertrouwen naar een school te kunnen sturen, en dat impliceert dat leerkrachten te allen tijde zich ervan onthouden om een seksuele relatie aan te knopen met minderjarige leerlingen. Dat de waardigheid van het ambt van leerkracht daaronder lijdt, is voor de kamer van beroep eveneens glashelder. Maar bovenal is het belang van de leerlinge zelf daar niet mee gediend, in het bijzonder gelet op de jeugdige leeftijd van de leerlinge in kwestie en haar afhankelijke positie waarin zij zich bevond ten aanzien van het betrokken personeelslid. Het voornoemde leidt sowieso tot een tuchtrechtelijke inbreuk, nog los van de vraag of de leerlinge in kwestie op het moment van de feiten daarmee instemde of niet.

5.3. Dat geldt des te meer gelet op zijn lange loopbaan – hetgeen het personeelslid tevergeefs als een verzachtende omstandigheid probeert aan te halen.

Het personeelslid haalt ter zitting aan dat zijn houding blijkbaar niet steeds strookt met de katholieke waarden van zijn werkgever. Naast het feit dat dit op zich reeds een tuchtrechtelijke inbreuk kan inhouden (meer bepaald tegen art. 15 Rechtspositiedecreet), is in elk geval duidelijk dat het personeelslid genoegzaam wist

dat zijn beslissing om een relatie aan te knopen met een vijftienjarige leerlinge niet strookte met de waarden waar zijn school voor staat. Ook andere verzachtende omstandigheden die het personeelslid aanhaalt (in het bijzonder het feit dat verschillende leerlingen/leerkrachten voor de kamer zouden kunnen getuigen dat hij goed les gaf) doet niets af aan de gepleegde tuchtfeiten, noch aan de ernst ervan, noch aan de proportionaliteit van de daarop geënte tuchtsanctie (cfr. infra) aangezien dit gegeven geen direct verband houdt met deze tuchtprocedure. Het pedagogisch functioneren van het personeelslid wordt hier niet beoordeeld, wel de vraag of hij zich conform de plichtenleer gedragen heeft.

5.4. De tuchtcommissie heeft gemeend dat de feiten tot ontslag aanleiding dienen te geven. De kamer van beroep kan die redenering volgen. De kamer van beroep ziet niet in hoe het schoolbestuur in die omstandigheden het personeelslid nog verder kan vertrouwen in diens omgang met minderjarige leerlingen, temeer daar het personeelslid ter zitting op vraag van één van de leden van de kamer bevestigt dat hij meent de waardigheid van zijn ambt niet in gevaar te hebben gebracht.

In die omstandigheden ziet de kamer van beroep niet in dat de beslissing van de tuchtcommissie om de arbeidsrechtelijke relatie definitief te beëindigen, onredelijk zou zijn.

5.5. Het personeelslid wijst er ter zitting op dat de preventieve schorsing onredelijk lang geduurd heeft. De kamer van beroep stelt vast dat de schorsing enerzijds de decretaal voorziene maximumduur niet overschreden heeft, gelet op de nog lopende strafprocedure, en dat het personeelslid anderzijds geen gebruik gemaakt heeft van de decretaal voorziene mogelijkheid om opheffing van de preventieve schorsing te vragen. In die omstandigheden is het personeelslid slecht geplaatst om het schoolbestuur te verwijten dat de preventieve schorsing te lang heeft geduurd.

5.6. Dat de feiten het privéleven van het personeelslid zouden betreffen nu de leerlinge meerderjarig is geworden, kan de kamer van beroep evenmin volgen. De feiten werden toenmalig gepleegd met een minderjarige leerlinge, en dat is het voorwerp van de tuchtprocedure. De beweerde inbreuk op art. 17 van het Rechtspositiedecreet dient daaraan dan ook te worden getoetst. Het moment waarop de feiten gepleegd werden, is het moment waaraan de feiten hun tuchtrechtelijke kwalificatie ontleen. Dat die feiten (seksuele relatie starten met een minderjarige leerlinge) toenmalig een weerslag hadden op de school is ook duidelijk. Het feit dat de leerlinge ondertussen

uiteindelijk meerderjarig is geworden, doet aan de behandeling van de tuchtzaak dus niets af. Voor de goede orde kan de kamer van beroep wel bevestigen dat deze feiten nog steeds hun weerslag op de schoolwerking zijn blijven behouden, en dus geen louter privégegeven uitmaken in de zin van art. 17 Rechtspositiedecreet. Vast staat immers dat het personeelslid ooit een seksuele relatie gestart is met een minderjarige leerlinge. Het is evident dat dit een blijvende impact op de schoolwerking heeft wanneer een leerkracht dit doet: de huidige minderjarige leerlingen binnen de school worden immers met deze situatie geconfronteerd en kunnen zich daar onveilig door voelen binnen de school, temeer daar de leerkracht nu nog steeds ter zitting bevestigt dat zulks in zijn ogen geen schending van de plichtenleer is. Dat verandert niet door het feit dat de leerlinge in kwestie ondertussen meerderjarig is: relevant is enkel dat het personeelslid in kwestie er geen graten in zag (en nog steeds niet ziet) om een seksuele relatie met een minderjarige leerlinge te starten. Dat feit op zich doorbreekt het rechtmatig vertrouwen dat elk van de minderjarige meisjes op school behoort te kunnen hebben in een veilige schoolomgeving, en heeft dus een impact op de schoolwerking.

5.7. Het verloop van de strafrechtelijke procedure is, zoals hierboven reeds betoogd, in essentie niet relevant. Enerzijds staat het bewijs van de feiten vast, anderzijds is de redelijkheid van de tuchtsanctie van ontslag voor dergelijke feiten eveneens helder voor de kamer van beroep. Voor zover als nodig bevestigt de kamer van beroep dat zij geen elementen ziet in de houding van de inrichtende macht die tot een andere beslissing noopt. De inrichtende macht heeft zich naar aanleiding van de feiten burgerlijke partij gesteld met de expliciete vraag dat er onderzoek zou gebeuren naar de situatie van andere minderjarige meisjes die zich in dezelfde positie bevonden. Die vraag is niet onbegrijpelijk, temeer daar minstens één van de meisjes psychologische problemen vertoonde. De inrichtende macht heeft zich nadien enkele maanden terughoudend opgesteld lopende dit delicate bronnenonderzoek, wat eveneens niet onbegrijpelijk is. Een schoolbestuur beschikt niet over dezelfde middelen - noch over dezelfde expertise – om tot feitenvinding te komen dan het geval is tijdens een strafrechtelijk onderzoek. Gelet op de uiterst delicate aard van de te onderzoeken feiten begrijpt de kamer van beroep dat het schoolbestuur het niet opportuun geacht heeft om dit strafrechtelijk onderzoek te gaan doorkruisen met eigen pogingen om tot feitenvergaring te komen bij de drie minderjarige meisjes in kwestie. Toen evenwel het lopende strafonderzoek het lopende schooljaar oversteeg, is het schoolbestuur wel

in actie getreden teneinde de zaken minstens voor het komende schooljaar intern definitief afgehandeld te krijgen. De kamer van beroep kan daar geen onredelijke vertraging uit afleiden. Er liggen voor de kamer van beroep geen elementen voor die bewijzen dat het schoolbestuur nalatig is geweest, laat staan dat er elementen voorliggen die de proportionaliteit van de tuchtsanctie in vraag doen stellen.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in

het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 april 2019 waarbij de heer Kurt Willems wordt aangesteld als voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Gelet op de hoorzitting van 13 januari 2021;

Na beraadslaging,

Na geheime stemming,

Enig artikel (met unanimititeit):

De beslissing van de tuchtcommissie van de raad van bestuur van de vzw ... waarbij ... de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 13 januari 2021.

De kamer van beroep was als volgt samengesteld uit:

De heer Kurt Willems, voorzitter;

Mevrouw Liese Verbesselt en de heren Hans De Becker en Jan-Baptist De Smet, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

De heren Marc Borremans en Filip Vandenberghe, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, de heer Jan-Baptist De Smet niet deel aan de stemming.

Mevrouw Karen De Bleeckere, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de kamer.

Secretaris,
Karen De Bleeckere

Voorzitter,
Kurt Willems